

Tato práce je věnována rukopisnému cyklu Jiřího Koláře Nový don Quijote. Rukopis byl napsán v letech 1936–1938/1939 a dobou vzniku spadá mezi strojopisný „román reafora“ Rudý havran (psán 1934–1936) a autorovu první publikovanou sbírku Křestný list (1941). Nový don Quijote je básnická autobiografie, ve které Kolář uzavírá úvodní období své tvorby. Ve třech volně komponovaných oddílech rekapituluje a rekonstruuje svůj osobní, milostný a tvůrčí život. Do druhého oddílu cyklu autor zařadil ukázky své dosavadní tvorby z let 1932–1938, včetně dvou rozsáhlých ukázek z Rudého havrana. Z tohoto hlediska představuje Nový don Quijote velmi různorodý a dynamický celek a nepostradatelný zdroj pro poznání (raného) Kolářova díla.

Práce je rozdělena do tří částí. První část je úvodem do poetiky Nového dona Quijota. V ní charakterizujeme Kolářův tvarový experiment, intertextovost a základní motivické a tematické okruhy v Novém donu Quijotovi. Druhá část je popisem ediční přípravy Nového dona Quijota. V ní je krok za krokem popsána ediční práce s textem, od jeho volby až po jeho jazykovou úpravu a tvorbu edičního aparátu. Třetí část obsahuje edičně připravený text Nového dona Quijota spolu s ediční poznámkou a rozsáhlým komentářem.